

Nr 248.

Av herr **Petersson i Lerbäcksbyn m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 12, med förslag till lag om statsdepartementen.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 12 föreslås, att kyrkoärendena skola överföras från det nuvarande ecklesiastikdepartementet, som därefter skulle omfatta allenast undervisningsväsendet (incl. vetenskap och konst) och benämnas undervisningsdepartement, till justitiedepartementet, vilket skulle behålla denna benämning oförändrad.

Det är ägnat att väcka förvåning, att uti statsverkspropositionen den sålunda föreslagna ändringen förutsättes, innan riksdagen blivit satt i tillfälle att yttra sig därom.

Denna reform icke blott bryter med en tradition, som hunnit bliva gammal; mot den motivering, som anföres av chefen för finansdepartementet, är följande att framhålla. — Den starka ökningen av arbetet inom ecklesiastikdepartementet beror tydligtvis icke därpå att de kyrkliga ärendena växa till i omfattning och anspråk på arbetskraft. Vad särskilt ordnandet av prästerskapets förhållanden vidkommer, vilket under åren närmast efter 1910 måste giva anledning till ökat arbete, är detta numera till det mesta verkställt och en arbetsminskning därmed given. Arbetsökningen lär vara att finna å departementets övriga verksamhetsområden, i synnerhet dess största, folkundervisningens, varest en delvis automatisk tillväxt pågår. Men därmed framträder frågan, huruvida ej denna arbetsökning blir för stor, även om kyrkoärendenas begränsade område fränskiljes, och en efter det nuvarande läget lämpad utredning — utöver departementalkommitterades av år 1912 — synes påkallad för att finna utväg till nödig arbetslättnad. Den samhörighet mellan kyrko- och undervisningsärendena, som givit ecklesiastikdepartementet dess namn, har visserligen icke numera den motsvarighet uti författningsbestämmelser, som den tillföre haft, men den äger i allt fall, trots ändrade förhållanden, bestånd uti det gemensamma syftet att utöva en fostrande verksamhet till folkets gagn. (I Norge kallas departementet: Kirke- og Undervisningsdepartement.) Att kyrkoärendena skulle överflyttas till justitiedepartementet utan att bliva upptagna i departementets benämning, vilket departementalkommitten dock föreslog (justitie- och kyrkodepartement), får karaktären av ett undanträngande med hänsyn till kyrkoärendenas självständighet i förhållande till andra ärenden, vilken nämnda kommitté erkände och ville giva uttryck åt. Obestriddigt är ju, att juridisk sakkunskap i särskild grad kan förutsättas inom justitiedepartementet, men dels lär den juridiska bildning, som hittills före-

funnits inom ecklesiastikdepartementet, också för det kommande få påräknas, och dels äro, såsom redan antytts, kyrkoärendena icke allenast en grupp justitieärenden, utan formerna äro till för sakens skull, som är kyrkans verksamhet och liv. (I Danmark finnes ett särskilt Kirkeministerium.)

Med hänsyn till ovanstående och till att en utredning i ärendet, sådant det i närvarande stund ter sig från olika synpunkter, icke föreligger, få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 12 i vad den angår kyrkoärendenas överflyttande från ecklesiastik- till justitiedepartementet.

Stockholm den 22 januari 1926.

<i>Birger Petersson.</i>	<i>Gust. A. Gustafsson.</i>	<i>Cornelius Olsson.</i>
<i>Oscar N. Olsson.</i>	<i>John Jönsson.</i>	<i>A. Henrikson.</i>
<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>Ernst Göranson.</i>	<i>Nils Winkler.</i>
<i>Otto Johansson.</i>	<i>Ewald Lindmark.</i>	
